

ZIEK VAN BEOORDELEN

Mijn tip voor een druilerige zondagmiddag: open Tripadvisor, ga naar beoordelingen van beroemde toeristische attracties en filter op de categorie ‘vreselijk.’ Er gaat een wereld voor je open. Niels uit Naaldwijk, bijvoorbeeld, schrijft over de Sagrada Familia: “Ik ben zelf architect en die façade is echt een rommeltje.” Berry uit Milwaukee vindt dat de Chinese muur toe is aan een upgrade. De Nachtwacht is volgens Yu uit Seoel slordig geschilderd.

Heerlijk, vind ik dat. Verder heb ik niets met al dat beoordelen. Sterker nog, ik word er soms een beetje ziek van. Kapper? Restaurant? Banden gewisseld? Film? Even later zit er een verzoek tot beoordeling in je mailbox. Dat kun je negeren, maar dan krijg je herhaalverzoeken. Je kunt ook eerlijk feedback geven, maar voor je het weet, heb je de afdeling customerservice aan de lijn. Daarom geef ik altijd maar vijf sterren. Dát is het drijfzand waarop de reputatie-economie wordt gebouwd.

Tegenwoordig mag je in het ‘echte leven’ ook steeds vaker beoordelen. Zo kun je bij Fontys op S1 sinds kort aangeven wat je van de toilethygiëne vond. Met van die rode en groene knoppen. Mijn advies: doe het niet en voel je die behoefte toch, kies dan voor de rode knoppen.

Immers, vieze mensen wassen hun handen minder vaak, hebben weinig verwachtingen van toilethygiëne en drukken vaker op de groene knoppen. Die zitten dus vol met ziektekiemen. Dus, hoe tevreden je ook was, *nooit* op de groene knoppen drukken!

Want dan word je letterlijk ziek van het beoordelen.